

Збірник матеріалів II Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОБЛІКУ, АУДИТУ, ОПОДАТКУВАННЯ ТА АНАЛІЗУ В УМОВАХ МІЖНАРОДНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

17-18 листопада 2022 р.
Херсон - Хмельницький

**Міністерство освіти і науки України
Інститут модернізації змісту освіти
Херсонський національний технічний університет
Хмельницький національний університет**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**II Міжнародної
науково-практичної Інтернет-конференції**

***«СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ ОБЛІКУ, АУДИТУ,
ОПОДАТКУВАННЯ ТА АНАЛІЗУ
В УМОВАХ МІЖНАРОДНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ»***

**16-17 листопада 2022 р.
Херсон - Хмельницький**

УДК 657.05(082)

С 91

*Рекомендовано до друку Вченою радою факультету
міжнародних економічних відносин, управління і бізнесу ХНТУ
(протокол № 5 від 25 листопада 2022 року)*

Оргкомітет конференції:

Голова оргкомітету:

Лариса СІДЕЛЬНИКОВА – д.е.н., професор, завідувач кафедри фінансів, обліку та оподаткування Херсонського національного технічного університету, м. Хмельницький, Україна.

Заступник голови оргкомітету:

Олена ЄРЕМЯН – к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, обліку та оподаткування Херсонського національного технічного університету, м. Хмельницький, Україна.

Члени оргкомітету:

Лариса СКОРОБОГАТА – к.е.н., доцент, завідувач кафедри обліку, аудиту та оподаткування Хмельницького національного університету, м. Хмельницький, Україна;

Олена ВОЛКОВА - к.е.н., доцент, декан факультету міжнародних економічних відносин, управління і бізнесу Херсонського національного технічного університету, м. Хмельницький, Україна;

Олена НОВОСЬОЛОВА - к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, обліку та оподаткування Херсонського національного технічного університету, м. Хмельницький, Україна;

Тетяна ПНЧУК - к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, обліку та оподаткування Херсонського національного технічного університету, м. Хмельницький, Україна;

Оксана ПОСАДНЄВА - к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, обліку та оподаткування Херсонського національного технічного університету, м. Хмельницький, Україна;

Ірина СИСОЄНКО - к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, обліку та оподаткування Херсонського національного технічного університету м. Хмельницький, Україна;

Таміла ЧИЖОВА - к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, обліку та оподаткування Херсонського національного технічного університету, м. Хмельницький, Україна;

Тетяна ШРАМ - к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, обліку та оподаткування Херсонського національного технічного університету, м. Хмельницький, Україна;

Наталія СТЕФАНОВИЧ – ст. викладач кафедри фінансів, обліку та оподаткування Херсонського національного технічного університету, м. Хмельницький, Україна.

С 91 «Сучасний стан та перспективи розвитку обліку, аудиту, оподаткування та аналізу в умовах міжнародної інтеграції»: збірник матеріалів II Міжнародної науково – практичної Інтернет - конференції (м. Херсон – м. Хмельницький, 16 - 17 листопада 2022р.) / ред. кол. Сідельникова Л.П. та ін. Херсон: Видавництво ФОП Вишемирський В.С., 2022. 297с.

ISBN 978-617-7941-90-2 (електронне видання)

У збірнику представлені матеріали II Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції, присвяченої сучасним проблемам і перспективам розвитку обліку, аудиту, оподаткування та аналізу, що відбулася 16-17 листопада 2022 року.

Призначений для науковців, практиків, викладачів з обліку, аудиту, оподаткування та аналізу, а також є корисним для аспірантів і здобувачів.

Роботи друкуються в авторській редакції. Редакційна колегія не несе відповідальності за достовірність статистичної та іншої інформації, яка надана в рукописах, та може не розділяти поглядів авторів на ті чи інші питання.

УДК 657.05(082)

ISBN 978-617-7941-90-2
(електронне видання)

© Херсонський національний технічний університет, 2022
© ФОП Вишемирський В.С.

Шалигіна І. В., к.е.н., доцент Сумський національний аграрний університет, м. Суми, Україна Стан банківської системи України в умовах війни	152
---	-----

СЕКЦІЯ 7
«РЕГІОНАЛЬНІ І ГЛОБАЛЬНІ
ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ»

Богацька Н. М., к.е.н., доцент Вінницький торговельно-економічний інститут Державного торговельно-економічного університету, м. Вінниця, Україна Напрями підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу підприємства	156
Богацька Н. М., к.е.н., доцент, Віртюв Б. І., здобувач вищої освіти Вінницький торговельно-економічний інститут Державного торговельно-економічного університету, м. Вінниця, Україна Підходи щодо оцінки ефективності інновацій на підприємстві	161
Богацька Н. М., к.е.н., доцент, Данильчук О.Є., здобувач вищої освіти Вінницький торговельно-економічний інститут Державного торговельно-економічного університету, м. Вінниця, Україна Сутність та принципи планування діяльності підприємства	163
Богацька Н.М., к.е.н, доцент, Друзь М.С., здобувач вищої освіти Вінницький торговельно-економічний інститут Державного торговельно-економічного університету, м. Вінниця, Україна Сутність трудових ресурсів підприємства	165
Богацька Н.М., к.е.н, доцент, Заболотна В.О., здобувач вищої освіти Вінницький торговельно-економічний інститут Державного торговельно-економічного університету, м. Вінниця, Україна Поточні витрати підприємства та собівартість продукції	168
Богацька Н.М., к.е.н., доцент, Клочко В.С., здобувач вищої освіти Вінницький торговельно-економічний інститут Державного торговельно-економічного університету, м. Вінниця, Україна Інноваційна діяльність підприємства	171
Богацька Н.М., к.е.н., доцент, Марченко В.А., здобувач вищої освіти Вінницький торговельно-економічний інститут Державного торговельно-економічного університету, м. Вінниця, Україна Прибуток підприємства та особливості його формування	173

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Сьогодні ефективна реалізація господарської діяльності підприємствами на конкурентних основах потребує відмінного, економічно-обґрунтованого плану розвитку існуючого ресурсного потенціалу. Діяльність підприємств в умовах обмежених фінансових ресурсів примушує до організації діяльності таким способом, щоб при максимально допустимих найменших витратах ресурсів одержати максимально ймовірні прибутки.

На даний момент, внаслідок довготривалого часткового застосування потенційних перспектив виробництва, гальмується рішення присутніх проблем економічного, соціального та екологічного характеру.

Перед товаровиробниками нині постає завдання стосовно підняття ефективності застосування ресурсного потенціалу та забезпечення на цій основі підвищення віддачі із усякої одиниці витрачених ресурсів, оптимізації побудови та результативності виробництва. Однією із передумов ефективного застосування ресурсного потенціалу є його збалансоване формування, використання, обрахунок та контроль.

Відзначимо, що формування ресурсного потенціалу пов'язане з процесом виявлення багатообіцяючих перспектив і потрібних для цього ресурсів, придатних покрити підвищення конкурентоспроможності виробництва. Потому застосування ресурсного потенціалу виробництва – це «залучення» до функціонування усіляких існуючих та ймовірних ресурсів.

Звертаючи увагу на стрімкий різнит НТП, трудові ресурси набувають актуальності, приміром у ході створення благ, а тому слід покрити доцільне застосування існуючого ресурсного потенціалу задля підняття продуктивності всіх виробничих процесів.

Зважаючи на це, організація ефективної діяльності підприємств має ґрунтуватися на створенні стратегічно-орієнтованої роботи. На практиці це створює не лише продуктивний розвиток та використання ресурсного потенціалу, але і його доцільне функціонування.

Ресурсний потенціал підприємства характеризується сукупністю якостей системи взаємопов'язаних ресурсів та їх мобілізацією в умовах розвитку, досягнення конкурентних переваг з урахуванням впливу зовнішнього середовища. Він бере участь у створенні продукції, яка є головним результатом виробничої діяльності підприємства, а її реалізація забезпечує прибуток як кінцеву мету підприємства. Продукція є результатом втілення ресурсів у ресурсний потенціал, обумовлює його, оскільки вона забезпечує відтворення виробництва. Оновлення продукції та технології її виробництва залежить від

інноваційних перетворень на підприємстві. Впровадження нової продукції означає приріст обсягів виробництва, економію від зниження собівартості, зростання чистого прибутку. Чим вище науковий і технологічний рівень ресурсного потенціалу і ступінь його використання, тим потужніша матеріально-технічна база підприємства, більше можливостей для впровадження інновацій, вдосконалення та збільшення масштабів виробництва [1, с. 135].

Для підвищення ефективності управління ресурсним потенціалом, слід в першу чергу домогтися його доцільного використання, яке пов'язано з проведенням якісних змін у складі ресурсів і з збільшенням ефективності в їх управлінні. Задача підняття ефективності управління ресурсним потенціалом полягає в першу чергу у вдосконаленні застосування й управління ресурсами підприємства та у підвищенні їх цілісності, що проглядається у тісному взаємозв'язку.

Ресурсам підприємства повинен бути притаманний відповідний спектр функціональних характеристик, на основі яких має забезпечуватись компенсація їх дефіцитних властивостей. Важливе значення у підвищенні ефективності управління ресурсним потенціалом підприємств має управління матеріальними ресурсами (основними фондами й оборотними засобами). Політика управління основними засобами підприємства передбачає постійне здійснення перегляду наявного складу основних засобів і порівняння його з отриманими фінансовими результатами. При цьому використовується порівняння з попередніми роками і визначається, за якої політики і структури виробничих фондів підприємство працювало найрентабельніше. Після цього визначаються шляхи оптимізації складу виробничих фондів. Для визначення основних напрямів оптимізації складу основних засобів підприємства необхідно враховувати потребу в основних засобах за окремими групами основних фондів (виробничі будинки і приміщення; машини й обладнання, що використовуються у виробничому процесі; машини й обладнання, що використовуються у процесі управління виробничою діяльністю) [2, с. 167].

Важливою передумовою для створення програми заходів щодо підвищення ефективності управління ресурсним потенціалом підприємства є визначення та проінформованість про поточний стан його виробничої потужності і пропонують використовувати коефіцієнт мобільності основних засобів. Він є узагальнюючим показником активної частини основних засобів, які напряму впливають на виробничу потужність підприємства. Тобто чим вищий рівень мобільності основних засобів, тим вищий буде рівень виробничої потужності підприємства [3, с. 57].

Таким чином, головним критерієм оптимального використання оборотних коштів на промисловому підприємстві є мінімізація витрат пов'язаних із придбанням, транспортуванням та зберіганням сировини, матеріалів, напівфабрикатів та інших видів виробничих запасів, а також мінімізація залишків незавершеного виробництва, готової продукції та дебіторської заборгованості. При цьому головною проблемою для промислових підприємств є необхідність розробки обґрунтованих норм та нормативів за кожним з

зазначених елементів. Однак лише за таких умов можна досягти скорочення витрат та прискорення оборотності оборотних коштів [4, с. 88].

Одним з основних напрямків підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу є створення результативної системи мотивації трудових ресурсів. Оскільки, головною продуктивною силою будь-якого підприємства є трудові ресурси – їх кількість і якість. У нинішньому конкурентному середовищі кожна фірма хоче досягти успіху у своїй роботі. Тому мотивація праці стає однією із його складових.

Ефективна система стимулювання високопродуктивної праці, заснована на ринковому мотиваційному механізмі, повинна базуватися на врахуванні основних спонукальних прийомів, які б стимулювали трудовий потенціал до систематичного вдосконалення власної професійної майстерності, підвищення якості його робочої сили, найповнішої реалізації трудової мотивації [3, с. 58].

Основними складовими цього процесу мають бути такі п'ять чинників:

- удосконалення внутрішньовиробничих тарифних умов оплати праці;
- удосконалення методів розподілу колективного заробітку з урахуванням трудового внеску члена колективу у кінцевий результат;
- поліпшення стимулювання трудового потенціалу за виконання та перевиконання виробничих завдань;
- запровадження єдиних тарифних сіток для всіх категорій трудового потенціалу;
- удосконалення тарифної системи шляхом встановлення оптимальних співвідношень тарифних ставок залежно від рівня кваліфікації працівників [5, с. 77].

Аналіз зарубіжного досвіду показав, що однією з прогресивних форм організації заробітної плати є запровадження так званого гнучкого тарифу. Сутність гнучких тарифних систем полягає в тому, що в межах кожного кваліфікаційного розряду працівника або посади службовців встановлюється певний діапазон тарифних ставок і посадових окладів. Це дає можливість підвищити ефективність стимулювання працівників у межах того самого розряду або посади без переведення до іншого розряду або на іншу посаду вищої кваліфікації [2, с. 170].

Також, важливим видом ресурсного потенціалу є інформаційний потенціал, що впливає на рівень інформаційної забезпеченості всіх господарських дій на підприємстві, ефективністю збору, обробки та аналізу інформації, присутністю передових інформаційних технологій. Характеристиками даного підвиду є знання, досвід, дані, патенти, ліцензії та інші інформаційні продукти. При невисокому рівні інформаційного потенціалу підприємству загрожує проблема втрати конкурентоспроможності.

Управління ресурсним потенціалом підприємства та прийняття рішень у цьому напрямку можливе з урахування величезних обсягів інформації, розмір яких безперервно зростає у міру зростання обсягів виробництва продукції. При цьому ефективність управління досягається за рахунок того, наскільки раціонально здійснюються процеси збору, переробки й передачі інформації. Наявність автоматизованої інформаційної системи значно спроє процес

управління потенціалом підприємства і дозволяє вчасно зібрати, відсортувати, обробити необхідну інформацію та прийняти правильне управлінське рішення. Формування комплексної інформаційної системи з використанням сучасних інформаційних технологій повинно стати одним із напрямків підвищення ефективності управління інформаційними ресурсами. При формуванні такої інформаційної системи на підприємствах слід виходити зі специфіки управління та функціонування інформації, об'єктивно необхідної для забезпечення цілеспрямованої діяльності підприємства в цілому. Тому комплексна інформаційна система повинна відповідати таким вимогам: якість інформації; своєчасність надання; безпека інформації й адаптивність до інформаційних потреб, що змінюються; а також обізнаність персоналу у сучасних інформаційних системах [5, с. 78].

Також слід звернути увагу на підвищення ефективності управлінської діяльності, оскільки жодне підприємство не може працювати без керівника, а от частка витрат, яка пов'язана з його утриманням, підвищується із зменшенням обсягів операційної діяльності. Саме тому для нинішніх керівників існують доволі жорсткі вимоги, а саме: глобальне та системне мислення; можливість діяти в команді; вміння обґрунтовувати та агітувати; здатність до нововведень; ініціативність; організаційні здібності; вміння швидко приймати рішення та високий рівень університетської освіти.

В свою чергу, від керівництва очікують здійснення постійного моніторингу, аналітичної оцінки та формування системи заходів щодо підвищення ефективності використання матеріальних та трудових ресурсів, а також покращення результатів діяльності виробничо-господарських одиниць та підприємства в цілому. Для виконання зазначених функцій важливо забезпечити належний рівень знання та розуміння керівниками вищої та середньої ланок технологічних процесів, що використовуються на виробництві. Саме це може стати одним з найбільш перспективних напрямів підвищення ефективності управлінської діяльності, адже доволі часто менеджери не усвідомлюють всієї глибини системних та ресурсних криз, що виникають в керованих ними підрозділах. Відтак підвищити ефективність використання матеріальних та трудових ресурсів можливо лише за умови детального аналізу кожного технологічного процесу. Отже, ресурсний потенціал – це можливості ресурсів, які можуть бути активізовані у процесі операційної діяльності підприємства. Суб'єктна складова ресурсного потенціалу підприємства характеризується інтелектуальними та морально-етичними якостями персоналу, знаннями, досвідом, традиціями [6, с. 136].

Таким чином, варто зазначити, що роль та вага потенціалу підприємства в суспільному виробництві завжди залишатимуться важливими. Потенціал підприємства передусім прискорення науково-технічного прогресу, а також соціально-економічного розвитку країни. Покращення застосування усіх видів потенціалу покращує ріст інвестиційних ресурсів і виробництво продукції, а його якісні ознаки характеризують ступінь задоволення матеріальних та моральних благ суспільства, а також якість економічного і соціального росту.

Важливими для ефективної діяльності підприємства є його репутація,

досвід ділових зв'язків, престиж торгових марок, не виключенням стала клієнтська база та зв'язки з постачальниками і партнерами. В останній період у склад ресурсів включають ще здатність до підприємницької діяльності, наполегливість господарюючих суб'єктів. Принаймні цей чинник не є уречевленим та кількісно визначеним, проте він відіграє основну роль в успіху підприємства і визначає ефективність застосування його матеріальних і фінансових ресурсів.

Ставлячи за мету пошук шляхів підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу, на підприємстві варто домагатися найкращого співвідношення усіх засобів праці, досягнення пропорційності між робочою силою та належними різновидами машин і устаткування. Така ситуація пов'язана із збільшенням питомої ваги прогресивного сучасного устаткування, покращанням організації діяльності виробничої інфраструктури, перерозподіл працюючих в його межах тощо.

Підвищення ефективності використання трудових ресурсів буде можливим тільки за умови створення якісної системи менеджменту, яка в свою чергу передбачає встановлення жорстких вимог до керівників усіх рівнів. Найбільш перспективними напрямками при цьому можуть вважатись – індивідуальний підхід до оцінки потенціалу окремо взятого працівника та постійне підвищення кваліфікації персоналу.

Література:

1. Сабадирьова А. Л. Теоретичні основи організації виробничого потенціалу промислового підприємства. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2010. № 5, Т. 1. С. 134–138.
2. Шаманська О. І. Основні напрямки підвищення ефективності управління ресурсним потенціалом підприємства. *Економіка та управління підприємствами*. 2012. № 6(132). С. 166–172.
3. Кошова В. Ю., Богацька Н. М. Основні напрямки підвищення ефективності управління ресурсним потенціалом підприємства. *Економічні студії*. 2017. № 5 (18). С. 56–60.
4. Казачков І. О. Підвищення ефективності використання ресурсів промислового підприємства. *Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності*. 2013. № 1, Т. 2. С. 86–91.
5. Гунченко О. В. Ресурсний потенціал та умови його формування в сільськогосподарських підприємствах. *Сталий розвиток економіки*. 2011. № 5. С. 75–80.
6. Багацька Н. М., Хачатрян В. В. Сучасний підхід до оцінки сутності ресурсного потенціалу підприємства. *Економіка і суспільство*. 2016. № 3. С. 134–139. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/3_ukr/24.pdf (дата звернення 01.11.2022).